

troer, at Enhver, der vil gjenneilæse Lovforslaget i Sammenhæng, vil faae en klar og tydelig Forestilling om dets Indhold, hvormod jeg ikke kan dølgge, at en stor Deel af de Bemærkninger, den ærede Landsstingsmand udtalte, forekom mig at være meget mere skiftede til at fremkalde Uklarhed og Forvirring end til at klare Sagen.

Besværlig: Jeg skal hertil kun bemærke, at det er min Hensigt at stemme for Forslagets Overgang til 2den Behandling, og at selv om der ikke kan foregaae nogen Forandring eller — hvad jeg vilde kalde det — Forbedring i Lovforslaget, skal jeg dog fremtidigt stemme for det. At de Bemærkninger, jeg har fremsat, skulde være skiftede til at fremkalde Forvirring istedetfor at klare Forholdet, kan jeg naturligvis fra mit Standpunkt paa ingen Maade indrømme, og jeg vil meget betvivle, at en saadan løst henkastet Dyring af den meget ærede Minister skulde være istand til at svække det, jeg har tilladt mig at fremsætte. Jeg troer, at min Fremstilling af Totalkassereholdningen, at min Fremstilling af, hvorledes man har forvirret Begreberne i saa Henseende — hvad enten nu Forvirringen er opstaaet hos Folk selv, eller den er kommen fra Andre, — viser, at Forvirringen maa forsvinde lidt, dersom man ret klarer for sig den Betragtning, at det ikke kommer an paa, hvor Pengene ligge, men at det, hvorpaa det kommer an, er, hvem der har Ret til at anvise paa dem.

Andree: Jeg kan aldeles ikke fordre, at den ærede Landsstingsmand, ifølge det Standpunkt, hvorpaa han staaer, skal finde det berettiget, naar man formener, at de Udtalelser, hvormed han er fremkommen, ikke ere istand til at klare Sagen, medens jeg dog for mit Vedkommende ganske maa tiltræde, hvad der af Indenrigsministeren i saa Henseende blev yttret. Det er dog ikke for at udtale dette, jeg har ønsket Ordet, og heller ikke for at gjøre opmærksom paa, at det er en Selvfølge, at man ingenlunde kan være forpligtet til at imødegaae alle Urigtigheder, der blive fremsatte; men det er derimod blot et enkelt Ud-

tryk, som den ærede Landsstingsmand brugte, ligesoverfor hvilket jeg efter den særegne Stilling, hvori jeg staaer, ikke har troet at kunne forholde mig ganske taus. Den ærede Landsstingsmand udtalte nemlig, at der var aflagt et Statsregnskab, hvor der fandtes anført en Sum som særlig Andeel for Kongeriget i Totalkassereholdningen, der ikke var opført rigtigt og i Overensstemmelse med de finantielle Love. Dette er en Dyring, som jeg paa ingen Maade kan lade staae umodsiget; den maa, troer jeg, vel kunne betegnes som løst henkastet, saalænge den ikke bliver ganske anderledes motiveret, end af det ærede Medlem er skeet.

Besværlig: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at jeg ikke har sagt eller idetmindste ikke meent, at den Postering, som findes i Statsregnskabet for 1855—56, og hvori der tales om $\frac{2}{5}$ af Landsdelens budgetterede Tilskud, ikke er i Overensstemmelse med de finantielle Love; men det, jeg sagde, var, at den er i Strid med Kongerigets Finantslov.

Da ellers Ingen forlangte Ordet, skred man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges eenstemmig med 29 Stemmer.

Formanden: Jeg skal, forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, bemærke, at Endringsforslag, som ønskes stillede til den sidst foretagne Sags anden Behandling, maa være afgivne inden imorgen Aften.

Dagsordenen for næste Møde, imorgen Kl. 2, vil være:

- 1) Første Behandling af:
„Forslag til Finantslov for Finantsaaret 1857—58.“
- 2) „Valg for Landsstingets Vedkommende af 2de lønede Revisorer i Genhold til Grundlovens § 53, for Regnskabet for Finantsaaret 1856—57.“
- 3) Anden Behandling af:
„Forslag til Lov, angaaende Bemyndig-